

[Arne Bjerregaard.]

med hensyn til andelstanken også inden for dette område, så må vi på den anden side sige, at vi finder det lidt utidigt at fremkomme med det nu, idet vi har den opfattelse, at når dette boligforlig udløber, så bliver der såmænd brug for et nyt boligforlig, for vi har sikkert ikke et frit boligmarked til den tid, eller det vil være ganske horribelt at lave et frit boligmarked til den tid, det må man langsomt arbejde sig frem imod. Så bliver der altså nogen, der bliver nødt til at gennemføre et nyt boligforlig. Om vi skal gøre det sammen, ved jeg ikke, ellers må andre gøre det. Man må i al fald notere sig, at det er en nødvendighed at lave et nyt boligforlig, og hvorfor så ødelægge muligheden for et godt boligforlig ved at fremsætte sådanne utidige forslag?

Kaj Hansen (DKP):

Man kunne jo fristes til at stille det spørgsmål, om venstres unge håb, hr. Brixtofte, ikke kunne bruge sin opportunisme og sine kræfter på en bedre måde end slutte op bag alle dem, som fra forskellige fronter vil ødelægge det almennyttige boligbyggeri og de rigtige andelselskaber. Med hensyn til det forslag, der ligger her, kommer hr. Brixtofte nok til at indrømme, det er i virkeligheden camouflerede ejerlejligheder, det drejer sig om, camouflerede ejerlejligheder, hvor man tager en dragt på, der hedder andelsbolig. Når man sælger sådan en lejlighed, så kan man stort set i praksis opnå alle de inflatoriske og spekulationsmæssige fordele, som knytter sig til ejerlejlighederne. Det ved hr. Brixtofte udmærket. Hvorfor så ikke gå op og så sige sådan helt konkret, hvad det drejer sig om? Hvorfor indhulle dette her i en falsk varebetegnelse, som det er?

Jeg skal ikke gå de enkelte paragraffer igennem, fordi vi er 100 pct. modstandere af dette lovforslag. Men det er alligevel fantastisk at tænke sig, at forslaget fremsættes af venstre, der faktisk fødte andelstanken her i landet. Hvis nogle af de gamle pionerer havde lejlighed til at se hr. Brixtofte udfolde sig omkring dette forslag om andelslejligheder, så tror jeg de ville rotere mindst tre gange i deres grav; de ville være klar over, at det var ikke sådan noget, de havde tænkt sig, dengang man begyndte at bygge op på andelsbasis.

Jeg synes også, det her må ses i en sammenhæng. Det må nok også, som nogle har bemærket, ses i sammenhæng med, at det først skal

træde i kraft den 1. april 1979. Så vidt jeg kan se, prøver man fra alle leder og kanter, og her må man i allerhøjeste grad beklage, at venstre nu lader sig trække med af fremskridtspartiets vogn på forskellige områder. Jeg har faktisk hørt, at der er venstrefolk, som ude på møderne siger, de vil bekæmpe fremskridtspartiet. Det er dog en underlig facon at bekæmpe et parti på, at man efterhånden antager deres politik, så på det ene område og så på det andet. Det, jeg siger her, kunne andre partier i og for sig også godt tage til sig.

Jeg skal på denne baggrund sige, at vi ikke alene vil være med til at gøre opmærksom på ude i befolkningen, hvad det her i virkeligheden drejer sig om, men at vi også her i salen vil gøre vort til, at dette forslag aldrig nogen sinde bliver lov.

Arnfast (CD):

Vi betragter i centrum-demokraterne det almennyttige boligbyggeri først og fremmest som en boligreserve, der ikke mindst er til rådighed for kommunerne til løsning af de forpligtelser, som kommunerne har til at skaffe boliger til deres borgere. Derfor vil vi betragte dette spørgsmål, om man skulle give mulighed for at gøre almennyttige boligselskaber til et andelsforetagende, som et i høj grad kommunalt anliggende.

Vi kan ikke udelukke, at der er kommuner, der mener, at de har en tilstrækkelig boligreserve og derfor måske ikke behøver så mange boligselskaber. Hvis man kunne sikre sig, at der var et kvalificeret flertal i kommunalbestyrelsen – om det skal være 66 pct. eller 75 pct. af kommunalbestyrelsen, det kan man diskutere eller undersøge nærmere – et kvalificeret flertal i kommunalbestyrelsen, der mente, at de kunne løse disse opgaver, også uden de almennyttige boligselskaber, som måtte findes i kommunerne, ja, så ville vi ikke være helt afvisende over for tanken om, at man kunne lave nogle af dem om til andelsboliger.

Men vi er altså meget betænkelige, fordi vi mener, at de boligreserver, der er, ikke alene bør bestå af rene lejlighedsblokke, men også af mindre huse, det være sig rækkehuse eller enkeltstående huse, og det er vel navnlig dér, interessen for at lave andelsboligforeninger opstår. Vi mener altså, at folk i det almennyttige boligbyggeri skal kunne flytte fra en lejlighed til et rækkehus, efterhånden som familiens behov er der. Derfor er vi i og for sig meget